

Pozdravljen g. Janez Kočevar,

spoznala sva se pred skoraj 16 leti, leta 2009.

Vaša psička Zala je imela leglo, en član je bil kuža Lori.

Na svet je prišel 30.3.2009. Ko sem prišla na prvi obisk, sva izbrala en drugega. Zelo sem bila vesela, ko ste mi povedali, da Lori še ni oddan. Meni je bil poseben. Imel je malo črno piko na sprednji desni nogi.

Mi smo se odločili, da ga preimenujemo. Dali smo mu ime ~~Taj~~ Taj.

Bil je krasen kuža. Zelo prijazen, trmast, navihanih. Imeli smo ga zelo radi. Midva sva zelo veliko hodila, vsak dan. Bil je izjemno močen in dobro telesno pripravljen. Oboževal je vodo, vsak dan je plaval v potoku, v tolmunu, kjer je voda bolj globoka.

Razen pozimi mu je bilo prehladno za kopanje, zato se ni kopal. Ponkrat mam je povzročil skrbi, ker je pobegnil. Na srečo je vedno prišel mazaj ali smo ga mi našli pri sosedih, kjer so imeli kužka.

Taj je bil zelo zdrav - v skoraj 16 letih smo imeli samo 2 obiska veterinarja. Prvič je bilo takoj na začetku, v prvem letu. Imel je nek kožni prhljaj. Zamenjali smo hrano in potem se je problem znihtal. Vmes smo imeli obisk veterinarja samo za rutinska cepljenja. Drugi obisk veterinarja pa je bil pred 2 letoma. Začeli so se problemi s kolki. Dobil je tablete (glukozamin), ki pomagata pri obrabi sklepov. Od takrat je živel s temi tabletami in je bilo dobro. Prilagodili smo gibanje, omejili sprehode, da so bili krajši in manj maporni, se izogibali stopnicam.

Taj je bil morda srečen, ko je videl, da držiš v rokah powderc. To je pomenilo, da gre na sprehod, oboževal jih je.

30.3.2024 smo priznovali njegov 15. rojstni dan.

Za rojstni dan je vedno dobil "pasjo tato" iz polente in jetric.

Se je njegov ritem upočasnil, ampak imel je toliko optimizma in volje do življenja. V zadnjem letu je potreboval več nege, bolj pogosto je moral luhat. Smo mu dali vsa ljubezen, toplino.

Ta vikend 18.1.2025 pa je njegovo stanje šlo stmo navzdol.

Zadnja desna noga mu je odpovedala in je komaj hodil.

Bil je mogo bogi. Stanje se mi izboljšalo. Želel je hoditi, pa ni mogel. Bil je žalosten. Verjetno tudi v bdečinah. Tako sem moral sprejeti najtežjo odločitev. V torek 21.1.2025 smo ga uspavali.

Zaspal je mirno. Ostoda je ogromna priznina, zelo ga pogrešamo.

Ni melih pravih besed. Bomo rabili nekaj časa, da to predelamo in se navadimo novega življenja brez Taja.

Ni veliko za dodati, bil je star skoraj 16 let, kar je lepa starost za to vrsto psa. Ni imel hudih zdravstvenih težav vse do konca.

Upam, da je bil on z mami tako srečen kot mi z njim.

Ema zahvala gre tudi vam, g. Jomez. Ste krassen vzreditelj psov in Taj je bil ena najboljših stvari v našem življenju.

Brez vas me bi nikoli doživeli tega. HVALA vam!

Ne vem zakaj se nisem javila že prej. Življenje teče in si kar nisem vzela časa, da vam kaj napišem. Sedaj pa sem vas želela obvestiti o Tajni in se vam zahvaliti.

Me pa zanima tudi ali morda veste, če je še kak kuža iz tega legla živ? Kako je Tajeve sestre, katero ste obdržali?

Kako pa se vi soočate z izgubo?

Vem, da moramo biti zelo veseli, da je dočakal tako visoko starost. Ampak praznina je velika kljub vsemu. Vendar vsi vemo, smrt je del življenja.

Naj se še predstavim za konec.

Sem Anja [redacted] lastnica Taja. Taj je bil z mano polovico mojega življenja. Je res hudo brez njega.

Hvala vam za vzrejo.

Bom zelo vesela, če mi odgovorite.

Lahko pišete pismo na naslov:

Anja [redacted]

[redacted]
1275 Šmartno pri Litiji

ali pa kar email:

anja.[redacted]@gmail.com

Taz sem se odločila, da vam napišem pismo na roke, kot v starih časih, ker je bolj osebno in pišem vam pravič.

Ni pa noben problem, če napišete mail.

Želim vam vse dobro, veliko veselja s kužki in zdravlja.

Če se bomo kdaj odločili za novega kužka, pa vem kam priti ☺

Hvala in lep pozdrav,

Anja